

Vec C-609/19

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

13. august 2019

Vnútroštátny súd:

Tribunal d'instance de Lagny-sur-Marne

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

2. august 2019

Žalobkyňa:

BNP Paribas Personal Finance SA

Žalovaný:

VE

PRACOVNÝ DOKUMENT

I. Opis predmetu sporu

- 1 Dňa 10. marca 2009 nadobudli VE a jeho manželka nehnuteľnosť a so spoločnosťou BNP Paribas Personal Finance (ďalej len „BNP Paribas“ alebo „veriteľ“) podpísali zmluvu o hypotekárnom úvere vo výške 143 421,53 eura, čím vznikol dlh vo výške 216 566,51 švajčiarskeho franku (CHF).

V nadväznosti na omeškania so splácaním bol dlh vyhlásený za predčasne splatný.

- 2 Dňa 16. januára 2015 bol súdnym rozhodnutím nariadený predaj nehnuteľnosti nútenou dražbou. Dňa 20. marca 2015 súd schválil príklep nehnuteľnosti za cenu 55 000 eur.
- 3 Dňa 12. januára 2017 podala BNP Paribas na vnútroštátny súd návrh na povolenie exekúcie výkonom zrážok z príjmov VE (ďalej len „dlžník“ alebo „spotrebiteľ“).

II. Tvrdenia a návrhy účastníkov konania:

1. BNP Paribas

- 4 BNP Paribas okrem iného navrhuje, aby súd:
 - rozhodol, že výška jej pohľadávky predstavuje celkovú sumu 192 268,73 eura podľa vyúčtovania vystaveného k 21. februáru 2019,
 - povolil exekúciu výkonom zrážok zo príjmov VE,
 - rozhodol, že návrh na vyhlásenie neplatnosti úveru z dôvodu klamlivej obchodnej praktiky, ktorý predložil VE, je neprípustný; subsidiárne, aby ho zamietol,

subsidiárne, aby:

- rozhodol, že návrhy VE založené na nekalých podmienkach sú neprípustné,
- rozhodol, že zmluvná podmienka o stanovení meny úverového účtu vo švajčiarskych frankoch nepatrí medzi nekalé podmienky, keďže vymedzuje hlavný predmet zmluvy a je formulovaná jasným a zrozumiteľným spôsobom,

ďalej subsidiárne v druhom rade, aby:

- rozhodol, že zmluvná podmienka o stanovení meny úverového účtu vo švajčiarskych frankoch nie je nekalá, pretože nevytvára žiadnu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán,
 - rozhodol, že návrhy formulované zo strany VE na základe nekalých podmienok nie sú dôvodné.
- 5 BNP Paribas tvrdí, že VE bol informovaný o fluktuácii výmenného kurzu, ktorej sa vystavil, a o jej dôsledkoch na amortizáciu jeho úveru. Domnieva sa preto, že zmluva žiadnu nekalú podmienku neobsahuje.

2. VE

- 6 VE súdu okrem iného navrhuje, aby:

- predložil SDEÚ niekoľko prejudiciálnych otázok,
- vyhlásil ním podpísanú zmluvu HELVETIMMO za neplatnú,

subsidiárne, aby:

- preskúmal nekalú povahu zmluvných podmienok „Opis Vášho úveru“ (zmluvná podmienka č. 1), „Financovanie Vášho úveru“ (zmluvná podmienka č. 2), „zriadenie interného účtu v eurách a interného účtu vo švajčiarskych frankoch na správu Vášho úveru“ (zmluvná podmienka č. 3), „Operácie prepočtu meny“ (zmluvná podmienka č. 4) „Splatenie Vášho úveru“ (zmluvná podmienka č. 5), „Možnosť zmeniť menu účtu“ (zmluvná podmienka č. 6), „Zmluvná podmienka o uznaní údajov na potvrdení prijatia úveru“ (zmluvná podmienka č. 7), „Splatenie Vášho úveru“ (zmluvná podmienka č. 8), „Amortizácia istiny“ (zmluvná podmienka č. 9),
- rozhodol, že všetky tieto zmluvné podmienky č. 1 až 9 sa považujú za nedohodnuté a neuplatnia sa,
- rekvälifikoval zmluvy HELVET IMMO a INVEST IMMO na úverové zmluvy v eurách s pevnou úrokovou sadzbou od ich uzavretia, stanovil výmenný kurz na 1 euro k 1,50 švajčiarskemu franku, prepočítal dlžný zostatok,

d'alej subsidiárnejšie:

- aby vyhlásil túto zmluvu za neplatnú, ak by sa rozhodlo, že implicitná zmluvná podmienka o indexácii patrí pod hlavný predmet spornej zmluvy.
- 7 VE tvrdí, že sporný úver ho vystavuje neobmedzenému kurzovému riziku, že zmluva kurzové riziko nespomína a že neobsahuje slová „kurzové riziko“.

Uvádza, že príklady slúžiace na umožnenie informovanosti príjemcov úverov mu neboli poskytnuté, pričom však úver mu bol ponúknutý v období, keď veriteľ predpokladal významnú fluktuáciu výmenného kurzu.

- 8 VE preto žiada, aby bolo Súdnemu dvoru Európskej únie položených niekoľko prejudiciálnych otázok, najmä na účely posúdenia súladu judikatúry súdu Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko) s ustanoveniami smernice Rady z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. EÚ L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288). Vo veci samej žiada, aby bol úver vyhlásený za neplatný z dôvodu toho, čo on považuje za klamlivú obchodnú praktiku. Subsidiárne tvrdí, že výška pohľadávky musí byť znížená z dôvodu nekalej povahy implicitnej zmluvnej podmienky o indexácii, zmluvných podmienok o mene úverového účtu a o mene splácania, opomenutia uviesť „kurzové riziko“, zmluvnej podmienky o amortizácii a zmluvnej podmienky o spätnej kúpe.

III. Zmluva a právny rámec

1. Sporný úver

- 9 Podľa spornej zmluvy veriteľ poskytuje úver s fixnou úrokovou sadzbou denominovaný vo švajčiarskych frankoch. Úver sa spláca platbami v eurách, avšak tieto mesačné splátky sa prepočítavajú na švajčiarske franky na úhradu úrokov a na amortizáciu istiny na účte, ktorý je denominovaný vo švajčiarskych frankoch.
- 10 V ponuke je uvedené, že ak sa pre vývoj výmenného kurzu spotrebiteľovi zvýšia náklady na úver, mesačné splátky sa prednostne započítajú na úroky a trvanie úveru sa predĺži o päť rokov. Takisto je špecifikované, že: „suma Vašich splátok v eurách zostane takisto nezmenená, ale trvanie Vášho úveru sa predĺži. Ak by však zachovanie výšky Vašich splátok v eurách neumožňovalo urovnať celý zostatok Vášho účtu počas zostávajúceho pôvodného obdobia predĺženého o 5 rokov, Vaše splátky v eurách potom budú zvýšené“.
- 11 V prejednávanej veci si VE požičal sumu 143 421,53 eura. Táto suma zodpovedá sume 216 566,51 švajčiarskeho franku. Po predaji nehnuteľnosti, ktorej cena bola započítaná na nesplatenú istinu, veriteľ požaduje výkon zrážok z príjmov VE v sume 192 268,73 eur.

2. Právo Únie

- 12 Vnútroštátny súd sa domnieva, že akt práva Únie, ktorý je v prejednávanej veci uplatniteľný, je smernica 93/13, predovšetkým jej články 3 a 4.
- 13 V návrhoch, ktoré predniesol generálny advokát Wahl vo veci Kásler a Káslerné Rábai (C-26/13, EU:C:2014:85, bod 91 a bod 2 záveru návrhov), sa uvádza: „*Pri posudzovaní jasnosti a zrozumiteľnosti zmluvných podmienok treba vziať do*

úvahy všetky okolnosti konkrétneho prípadu, vrátane informácií poskytnutých spotrebiteľovi v čase uzavretia zmluvy, a treba pri tom zahrnúť okrem čisto formálneho a jazykového aspektu aj presné posúdenie ekonomických dôsledkov týchto podmienok a prípadných väzieb, ktoré medzi nimi môžu existovať“.

- 14 V rozsudku z 20. septembra 2017, Andriuc a i. (C-186/16, EU:C:2017:703, bod 51 a bod 2 výroku), Súdny dvor rozhodol, že predpokladom jasnosti a zrozumiteľnosti zmluvnej podmienky, ktorá bola podobná zmluvnej podmienke v tomto spore, bolo, aby bola „pochopiteľná pre spotrebiteľa jednak na úrovni formálnej a gramatickej, ale zároveň aj pokiaľ ide o jej konkrétny dosah, v tom zmysle, aby priemerný spotrebiteľ, ktorý je riadne informovaný a primerane pozorný a obozretný, mohol nielen vedieť o možnosti revalvácie alebo devalvácie cudzej meny, v ktorej bol úver dohodnutý, ale aj posúdiť potenciálne významné ekonomické dôsledky tejto zmluvnej podmienky pre jeho finančné záväzky. Vnútroštátnemu súdu prislúcha vykonať v tejto súvislosti potrebné overenia“.
- 15 Súdny dvor pripomenul, že keďže „spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, najmä pokiaľ ide o úroveň informovanosti, táto požiadavka jasného a zrozumiteľného formulovania zmluvných podmienok, a teda transparentnosti, stanovená rovnakou smernicou, sa musí chápať široko“ (rozsudok z 20. septembra 2017, Andriuc a i. (C-186/16, EU:C:2017:703, bod 44 a citovaná judikatúra). V bode 46 toho istého rozsudku Súdny dvor spresnil, že túto otázku musí preskúmať vnútroštátny súd.
- 16 Súdny dvor takisto rozhodol, že „podmienka zmluvy o úvere... , v dôsledku ktorej kurzové riziko v celom rozsahu znáša dlžník a ktorá nie je formulovaná transparentným spôsobom, takže dlžník nie je schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť ekonomické dôsledky uzavretia tejto zmluvy, môže byť vnútroštátnym súdom považovaná za nekalú“ (uznesenie z 22. februára 2018, Lupean (C-119/17, neuvverejnený, EU:C:2018:103, bod 31 a bod 2 výroku).
- 17 Nakoniec, v rozsudku z 20. septembra 2018, OTP Bank a OTP Faktoring (C-51/17, EU:C:2018:750), Súdny dvor rozhodol: „Článok 4 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že požiadavka, podľa ktorej má byť zmluvná podmienka formulovaná zrozumiteľne, zaväzuje finančné inštitúcie poskytovať dlžníkom informácie dostatočné na to, aby im umožnili prijať obozretné rozhodnutia založené na dobrej informovanosti. V tejto súvislosti táto požiadavka predpokladá, že podmienka týkajúca sa kurzového rizika má byť pre spotrebiteľa zrozumiteľná z formálneho aj gramatického hľadiska, ale zároveň aj pokiaľ ide o jej konkrétny dosah v tom zmysle, aby priemerný spotrebiteľ, ktorý je riadne informovaný a primerane pozorný a obozretný, mohol nielen vedieť o možnosti devalvácie národnej meny vo vzťahu k cudzej mene, v ktorej bol úver denominovaný, ale aj posúdiť potenciálne významné ekonomické dôsledky tejto zmluvnej podmienky pre jeho finančné záväzky“ (bod 78 a bod 3 výroku). Súdny dvor v tom istom rozsudku spresnil, že „článok 4 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že vyžaduje, aby sa zrozumiteľnosť zmluvných podmienok posudzovala v čase uzatvorenia zmluvy so zreteľom na všetky okolnosti súvisiace

s uzatvorením zmluvy, ako aj na všetky ostatné podmienky zmluvy“ (bod 83 a bod 4 výroku). Nakoniec dodal, že prináleží vnútroštátnemu súdu, aby nekalú povahu takejto zmluvnej podmienky identifikoval z úradnej moci (bod 91 a bod 5 výroku).

3. Vnútroštátne právo

- 18 Vnútroštátny súd rozhoduje v prejednávanej veci o exekúcii výkonom zrážok z príjmov. V tejto súvislosti vykonáva právomoci exekučného súdu a musí teda určiť dôvodnosť a výšku pohľadávky.
- 19 Článok L. 132-1 spotrebiteľského zákonníka, teraz článok L. 212-1 toho istého zákonníka, preberá do francúzskeho práva smernicu 93/13. Tento článok stanovuje:

„V zmluvách uzatvorených medzi predajcami alebo dodávateľmi a spotrebiteľmi sú nekalé tie zmluvné podmienky, ktoré majú za cieľ alebo za následok vytvorenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán na úkor osoby, ktorá nie je predajcom ani dodávateľom, alebo spotrebiteľa.

Dekrétom Conseil d'État (Štátna rada) ... sa stanoví zoznam podmienok, ktoré sa považujú za nekalé; v prípade sporu týkajúceho sa zmluvy obsahujúcej takúto podmienku je predajca alebo dodávateľ povinný predložiť dôkaz o tom, že sporná podmienka nie je nekalá.

Dekrétom prijatým za tých istých podmienok sa stanovia typy zmluvných podmienok, ktoré sa musia vzhľadom na závažnosť narušení, ktoré v rovnováhe zmluvy spôsobujú, nevyvrátiteľne považovať za nekalé v zmysle prvého pododseku.

Tieto ustanovenia sa uplatňujú bez ohľadu na formu alebo nosič zmluvy. Uvedené platí okrem iného pre objednávky, faktúry, záručné listy, potvrdenia o dodaní alebo dodacie listy, lístky alebo vstupenky, na ktorých sú uvedené ustanovenia, ktoré boli alebo neboli slobodne dojednané, alebo odkazy na vopred stanovené všeobecné podmienky.

Bez dotknutia sa výkladových pravidiel ustanovených v článkoch 1156 až 1161, 1163 a 1164 občianskeho zákonníka sa nekalosť zmluvnej podmienky posudzuje podľa stavu v čase uzatvorenia zmluvy so zreteľom na všetky okolnosti spojené s jej uzatvorením, ako aj na všetky ostatné podmienky zmluvy. Posudzuje sa aj so zreteľom na podmienky obsiahnuté v inej zmluve, ak uzatvorenie alebo plnenie týchto dvoch zmlúv od seba právne závisí.

Nekalé podmienky sa považujú za nedohodnuté.

Posúdenie nekalosti podmienok v zmysle prvého pododseku sa netýka definície hlavného predmetu zmluvy, ani primeranosti ceny alebo odmeny za predaný tovar

alebo ponúknutú službu, pokiaľ sú tieto podmienky formulované jasne a zrozumiteľne.

Zmluva zostane uplatniteľná vo všetkých jej ustanoveniach okrem tých, ktoré súd prehlásil za nekalé, ak je jej ďalšia existencia bez uvedených podmienok možná.

Ustanovenia tohto článku sú kogentné“.

- 20 Predposledný odsek tohto textu preberá článok 4 ods.2 smernice 93/13 a predstavuje základ relevantnej vnútroštátnej judikatúry.
- 21 Cour de cassation (Kasačný súd) vylučuje, aby sa podmienky vymedzujúce hlavný predmet zmluvy označili za nekalé, pokiaľ sú tieto podmienky formulované jasne a zrozumiteľne (ustálená judikatúra).
- 22 V roku 2017 vo dvoch veciach, v ktorých sa spor týkal úveru podobného spornému úveru, pripomenul, že bolo povinnosťou vnútroštátneho súdu, aby z úradnej moci zisťoval existenciu značnej nerovnováhy.
- 23 V roku 2018 vo veci týkajúcej sa úveru, ktorý bol porovnateľný so sporným úverom, rozhodol, že zmluvná podmienka stanovujúca „prepočet zostatku mesačných splátok na švajčiarske franky po splatení poplatkov spojených s úverom [vymedzovala] hlavný predmet zmluvy“. Okrem toho rozhodol, že táto podmienka bola jasná a zrozumiteľná z týchto dôvodov: „amortizácia úveru sa uskutočňuje prepočtom fixných splátok zaplatených v eurách, ... tento prepočet sa vykonáva podľa výmenného kurzu, ktorý sa môže vyvíjať smerom nahor alebo nadol, ... tento vývoj môže viesť k predĺženiu alebo ku skráteniu trvania amortizácie úveru a podľa okolností k zmene celkových nákladov splatenia úveru“.
- 24 Pätnástimi rozhodnutiami prijatými 20. februára 2019 Cour de cassation (Kasačný súd) potvrdil rozsudky odvolacích súdov o tom, že úver Helvet Immo vymedzoval hlavný predmet zmluvy, pričom konštatoval, že „kurzové riziko vlastné tomuto typu úveru [malo] vplyv na splatenie úveru“. V týchto veciach bol v rozsudkoch, ktoré boli predmetom odvolaní, podrobne rozobratý mechanizmus úveru Helvet Immo, ktorý je pripomenutý v bode III.1 tohto návrhu, a bolo v nich konštatované, že „zmluva transparentným spôsobom [opísala] konkrétne fungovanie mechanizmu prepočtu cudzej meny“ a že zmluvná podmienka bola v tomto zmysle jasná a zrozumiteľná. Tieto rozhodnutia sa výslovne odvolávajú na rozsudok Súdneho dvora z 20. septembra 2018, OTP Bank a OTP Faktoring (C-51/17, EU:C:2018:750).
- 25 Niektoré z týchto posledných uvedených rozhodnutí odkazujú na „informačný list s číselnými príkladmi o vplyve fluktuácií výmenného kurzu na splátkový kalendár“, pričom to, či bol tento faktický prvok daný alebo či chýbal, nemalo na rozhodnutie vplyv. Generálny advokát vo svojich návrhoch navrhol, aby bola danosť alebo absencia tohto prvku, ktorý vyžaduje aj neskoršia právna úprava (článok L. 312-8 spotrebiteľského zákonníka, teraz článok L. 313-25 toho istého

zákonníka), naďalej súčasťou posudzovania jasnosti a zrozumiteľnosti sporných zmluvných podmienok.

IV. Odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania

1. Hlavný predmet zmluvy

- 26 Sporná zmluva obsahuje viacero ustanovení prezentovaných ako súčasť mechanizmu prepočtu meny, ktorých účinkom je zahrnúť kurzové riziko do mesačných splátok uhrádzaných spotrebiteľom. Mesačné splátky v eurách sú stanovené pevnou sumou. V prípade vývoja výmenného kurzu predstavuje splatenie úveru vo švajčiarskych frankoch nižšiu sumu, než je suma, ktorá bola oznámená spotrebiteľovi pri podpísaní úveru. Táto suma sa prednostne započítava na úroky.
- 27 Táto zmluva je teda úverom denominovaným v cudzej mene a splácaným v domácej mene bez toho, aby to bolo predmetom individuálneho dojednanía. Podľa práva Únie prebratého vnútroštátnym právom patrí predmetný mechanizmus pod hlavný predmet zmluvy.
- 28 Sporné zmluvné podmienky sa týkajú pravidiel započítania platieb na úroky, fungovania účtu vo švajčiarskych frankoch ako meny úverového účtu a účtu v eurách ako meny platieb, ako aj predĺženia trvania úveru. Z toho vyplýva, že v prípade nepriaznivého vývoja výmenného kurzu spotrebiteľ dlží v eurách na istine vyššiu sumu než je požičaná suma a že jeho mesačné splátky idú takmer výlučne na splácanie úrokov, pričom zostatok splatnej istiny sa znižuje len zvyškovým spôsobom.
- 29 Vnútroštátny súd sa preto pýta na mieru voľnej úvahy, ktorou pri týchto zmluvných podmienkach disponuje: musia sa tieto zmluvné podmienky považovať za nedeliteľný celok tvoriaci hlavný predmet zmluvy, a preto za predpokladu, že sú jasné a zrozumiteľné, nemôžu byť označené za nekalé? Alebo naopak, má sa uznať, že tieto zmluvné podmienky možno individuálne považovať za nekalé, s výnimkou, ktorá je už v judikatúre stanovená, zmluvnej podmienky stanovujúcej splatenie v cudzej mene?

2. Vedomosti dlžníka o predvídateľnom hospodárskom kontexte ako prvok posúdenia jasnosti a zrozumiteľnosti podmienky

- 30 Zdá sa, že dlžník dostal pred tým, ako podpísal svoj úver, veľké množstvo informácií. Zo spisového materiálu vyplýva, že tieto informácie obsahovali tvrdenie, že výmenný kurz euro - švajčiarsky frank je stabilnej povahy. Spotrebiteľ sa teda mohol domnievať, že riziko jeho záväzku bolo spojené s inými prvkami, ktoré mu boli veriteľom takisto oznámené, ako boli napríklad náklady prepočítania meny alebo fixná povaha úrokovej sadzby.

- 31 Úverová ponuka podrobne uvádza mechanizmus, podľa ktorého sa mesačnými splátkami v eurách amortizuje úver denominovaný vo švajčiarskych frankoch. Kurzové riziko vyplýva z kombinácie rôznych zmluvných podmienok. VE zdôrazňuje, že výraz „kurzové riziko“ v ponuke použitý nebol.
- 32 Z písomností predložených na pojednávaní vyplýva, že v období napätia na finančných trhoch sa niektoré meny, najmä švajčiarsky frank, javia ako „bezpečné útočiská“ chrániace ich majiteľov pred fluktuáciami, ktoré sú s takýmto kontextom spojené. Vzhľadom na písomnosti predložené na pojednávaní je možné, že táto skutočnosť bola veriteľovi v čase podpisovania úveru známa, čo je pravdepodobné z dôvodu kompetencií a vedomostí, ktoré sú mu ako podnikateľovi s úvermi vlastné.
- 33 Podľa vnútroštátnej právnej úpravy a judikatúry má súd ponuku posúdiť objektívne, bez toho, aby takýto kontext zohľadnil, napríklad prihliadnutím na číselné príklady ukazujúce dôsledok určitého vývoja výmenného kurzu na náklady na úver, pričom sa však tento prvok nevyhnutne nevyžaduje. Judikatúra Súdneho dvora odkazuje pri skúmaní jasnosti a zrozumiteľnosti zmluvnej podmienky, ktorá je súčasťou hlavného predmetu zmluvy, na pojem transparentnosti.
- 34 Vnútroštátny súd sa preto pýta na konkrétny rozsah tohto pojmu pre dlžníka, ktorý nevie o dôsledkoch hospodárskych napätí na vývoj výmenného kurzu a musí, prípadne nemusí, byť informovaný o dodatočnom riziku, ktoré tak hospodársky kontext, v ktorom svoj záväzok uzatvoril, predstavuje.
- 35 Nepriamo sa nastoľuje otázka posúdenia dobrej viery veriteľa, pretože je možné, že jeho kompetentnosť ho k analýze tohto predvídateľného vývoja dovedla. VE tejto súvislosti predkladá ekonomické prognózy švajčiarskej centrálnej banky z obdobia pred úverom, o ktorých je teraz presvedčený, že boli veriteľovi známe.

Prejudiciálne otázky

- 36 Tribunal d'instance de Lagny-sur-Marne (Súd prvej inštancie Lagny-sur-Marne, Francúzsko) predkladá Súdnemu dvoru Európskej únie tieto prejudiciálne otázky:
1. Má sa článok 4 ods. 2 smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že zmluvné podmienky, ktoré stanovujú splácanie v pevne stanovených splátkach započítavaných prednostne na úroky a ktoré stanovujú predĺženie trvania zmluvy a zvýšenie úhrad na účely splatenia zostatku úverového účtu, pričom tento zostatok [môže] v dôsledku fluktuácií výmenného kurzu výrazne narásť, tvoria hlavný predmet úveru denominovaného v cudzej mene a splácaného v domácej mene bez možnosti ich individuálneho posúdenia?
 2. Má sa článok 3 ods. 1 smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že zmluvné podmienky, ktoré stanovujú platby v pevne stanovených splátkach započítavaných prednostne na úroky a ktoré stanovujú predĺženie trvania [zmluvy] a zvýšenie úhrad na účely splatenia zostatku úverového účtu, ktorý

môže v dôsledku fluktuácií výmenného kurzu významne narásť, vytvárajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to tým, že spotrebiteľ a vystavujú neúmernému kurzovému riziku?

3. Má sa článok 4 smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že stanovuje, že jasnosť a zrozumiteľnosť podmienok zmluvy o úvere denominovanom v cudzej mene a splácanom v domácej mene sa má posúdiť so zreteľom na predpokladaný hospodársky kontext, v tomto prípade na dôsledky hospodárskych ťažkostí rokov 2007 až 2009 na fluktuácie výmenných kurzov, v čase uzatvorenia zmluvy, berúc do úvahy odborné znalosti a vedomosti podnikateľa s úvermi a jeho dobrú vieru?
4. Má sa článok 4 smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že stanovuje, že jasnosť a zrozumiteľnosť podmienok zmluvy o úvere denominovanom v cudzej mene a splácanom v domácej mene sa má posúdiť so zreteľom na to, že veriteľ disponujúci odbornými a podnikateľskými znalosťami, poskytol, spotrebiteľovi informácie, najmä číselné, výlučne objektívne a abstraktné, ktoré nezohľadňujú hospodársky kontext, ktorý by mohol ovplyvniť fluktuácie výmenného kurzu?